

Phần I (6.5 điểm)

Trong tác phẩm "Những ngôi sao xa xôi" của Lê Minh Khuê có đoạn:
"Việc của chúng tôi là ngồi đây. Khi có bom nổ thì chạy lên, đo khối lượng đất lấp vào hố bom, đếm bom chưa nổ và nếu cần thì phá bom. Người ta gọi chúng tôi là tổ trinh sát mặt đường. Cái tên gọi sự khát khao làm nên những sự tích anh hùng. Do đó, công việc cũng chẳng đơn giản. Chúng tôi bị bom vùi luôn. Có khi bò trên cao điểm về chỉ thấy hai con mắt lấp lánh. Cười thì hàm răng lóa lên khuôn mặt nhem nhuốc. Những lúc đó, chúng tôi gọi nhau là "những con quỷ mắt đen"."

(Ngữ văn 9, tập hai, NXB Giáo dục Việt Nam, 2019)

1. Truyện được kể ở ngôi thứ mấy? Người kể chuyện là ai? Nêu tác dụng của việc sử dụng ngôi kể đó.
2. "Chúng tôi" ở đây là những ai? Ánh mắt, nụ cười và lời đùa gọi nhau của các nhân vật ấy thể hiện những vẻ đẹp nào ở họ?
3. Xét theo cấu tạo, câu văn: "Khi có bom nổ thì chạy lên, đo khối lượng đất lấp vào hố bom, đếm bom chưa nổ và nếu cần thì phá bom." thuộc kiểu câu gì?
4. Dựa vào đoạn trích trên và hiểu biết về tác phẩm, em hãy viết một đoạn văn khoảng 12 câu theo phép lập luận tổng hợp - phân tích - tổng hợp để làm rõ vẻ đẹp của các nhân vật, trong đoạn văn có sử dụng phép thế và câu nghi vấn (gạch chân, chú thích rõ).
5. Câu văn: "Cười thì hàm răng lóa lên khuôn mặt nhem nhuốc" gọi cho em liên tưởng tới câu thơ nào trong tác phẩm "Bài thơ về tiểu đội xe không kính" (ghi rõ tên tác giả)?

Phần II (3.5 điểm)

Đọc đoạn trích sau và trả lời câu hỏi:

"Người xưa đã dạy: "Y phục xứng kì đức". Ăn mặc ra sao cũng phải phù hợp với hoàn cảnh riêng của mình và hoàn cảnh chung nơi công cộng hay toàn xã hội. Dù mặc đẹp đến đâu, sang đến đâu mà không phù hợp thì cũng chỉ làm trò cười cho thiên hạ, làm mình tự xấu đi mà thôi. Xưa nay, cái đẹp bao giờ cũng đi với cái giản dị, nhất là phù hợp với môi trường. Người có văn hóa, biết ứng xử chính là người biết tự mình hòa vào cộng đồng như thế, không kể hình thức còn phải đi với nội dung, tức là con người phải có trình độ, có hiểu biết. Một nhà văn đã nói: "Nếu có cô gái khen tôi chỉ vì bộ quần áo đẹp mà không khen tôi có bộ óc thông minh thì tôi chẳng có gì đáng hãnh diện". Chí lí thay!"

(Theo Băng Sơn, Ngữ văn 9, tập hai, NXB Giáo dục Việt Nam, 2019)

1. Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích trên.
2. Em hiểu "Y phục xứng kì đức" là như thế nào?
3. Từ nội dung đoạn trích cùng với những hiểu biết xã hội, hãy viết một đoạn văn (khoảng 2/3 trang giấy thi) trình bày suy nghĩ của em về nhận định: "Ăn mặc ra sao cũng phải phù hợp với hoàn cảnh riêng của mình và hoàn cảnh chung nơi công cộng hay toàn xã hội".

-HẾT-

Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm!

Họ và tên thí sinh.....Số báo danh.....